

Sana Ve Yalnızlığına Elveda

– kul mehmet · 11 Mart 2015

Sevgi miydi böylesine yüreğimi paramparça eden, yoksa senin sonu bitmek bilmeyen arzuların ve kör ihtirasların anlamsız bakışların mıydı yüreğimi paramparça eden?

Sevgi gönle huzur veren bir duygudur, evet evet sendin yüreğimi paramparça eden ve bana sırtarak gülen...

Umutlarım kapımı gülümseyerek çalar iken, sen suratlarına kapıyı kapattın, görmedim sanma o tutarsız davranışların hissiz bakışların ve sözlerinin rüzgârında hep üzgün baktın, soğuk durdun gönül kapını dikenler ile kaplattın, yaklaşamadım sana.

Şimdi anlıyorum ne sen bendin, nede ben sendim, aynı yolların yolcusunu olmayan yanlış durakta indirilmiş iki yabancı idik biz seninle.

Kıskançlıkların yersiz tavırlarınla yıktın dünyamı, tüm suçlusu sensin, sevginin hiçbir suçu yok şimdi anlıyorum sana uzaktan el sallarken, seni yüreğimde kazıyarak silerken anlıyorum...

Sakın arkamdan koşarak gelme, yüzüne bakacak yüz yok bende. Yıllarca itiraf etmeni hata benim demeni bekledim, ama sen umursamaz tavırlarınla yıktın gönül dünyamı.

Yollar, beraber yürüyen yolcularla yol olur gelene gülümser bunu sakın unutma. Damarlarımda gezen yalnızlığı paramparça ettim sana bıraktım, sen onunla benden fazla mutlu olursun.

Kalbimi tutan melekler, beni yeni mutluluğun deryasına doğru götürürken sana acıyorum, ama elimden bir şey gelmiyor senin için, hiçbir şeyi kabullenmeyen ret eden senin için. Elveda sana elveda yalnızlığına...

Mehmet Aluç